

Kráčím ve své obvyklé zóně modlitebních procházek a v povzdálí slyším chlápka v letech, jak do telefonu mluví **italsky**. Styl řeči ani jeho vzezření na Itala rozhodně nevypadalo.

Velmi nápadně jsem tedy zpomalil krok, abych se případně dočkal, až domluví. „Kolik jazyků ovládáte?“ otázal jsem se nahlas s obdivným úsměvem, hned když hovor ukončil. „Jak se to vezme,“ usmál se polichocen, „pro takovou minimální domluvu asi šesti...“

A během dalších pár minut jsem si s velkým zájmem vyslechl, kde všude v životě pobýval, a jak se naučil učit jazyky. „A kolika jazyky mluvíte vy?“ vrátil mi moji otázku. „Na komunikační úrovni jen třemi.“ □

Musím připustit, že už mi trochu uniká, jak přesně ten rozhovor probíhal dál... Ale pro nás oba byl **zjevně velmi příjemný** a nějak jsem došel i k tomu, že si povídám s Ježíšem, což tento můj nový známý chvíli se zájmem rozvíjel. Na rozloučenou jsem mu dal vizitku „rozmernavic.cz“. Ještě mi s úklonou stihl říct, že je naším rozhovorem velmi obohacen... □